

Rozeznávání ducha

Náš Nebeský Otče, chtěl bych dnes ráno vyjádřit, pokud budu s to, jaký mám ve svém srdci pocit vůči Tomu, Svatému svatých, sestupujícímu na zem, aby vykoupil hříšníka jako jsem byl já. A jsem si jist tím, že tito kazatelé, kteří jsou nyní přítomni, to cítí stejně tak, že to bylo díky Tvé milosti, že jsme se stali služebníky této smlouvy, kterou Ty uzavřel s padlou rasou Adama. A jsme zde dnes ráno, Otče, shromáždění pro tento jediný účel, abychom poznali a učili se znát, spíše se dozvěděli Boží vůli a co musíme činit, abychom učinili Krista skutečností pro lidi této generace. Jsem si vědom, že v soudný den budeme předvedeni tváří v tvář před tuto generaci. A jakožto kazatelé, budeme soudci. A lidé, kterým jsme kázali a jejich postoj ke slovu, které jsme jim přinášeli, rozhodne o jejich věčném osudu. A proto, Pane, v tom dni budeme soudci, buď pro nebo proti, tomuto pokolení, kterému jsme kázali.

² Otče, Bože, prosím skrze Jméno Ježíše, nedovol nám říci ani jediné nesprávné slovo. Nechť bychom měli upřímná srdce a otevřené mysl, abychom byli s to přijmout Tvé věci, abychom byli s to jít na různá misijní pole, až pomine dnešní den, a—abyli lépe vzdělanými, díky tomu našemu dnešnímu setkání se s Tebou. Dejž to, Pane. Ráčil bys přijít a být naším řečníkem a našima ušima a naším jazykem a našimi myšlenkami? Nechť přemýšlení mého srdce, myšlenky mého rozumu, vše co je ve mně a v těchto mých bratřích a sestrách, nechť to bude přijatelné ve Tvých očích, Pane, abychom mohli být tak naplnění a nabití Tvým Duchem této Tvé přítomnosti zde, že tato místnost se stane... tato místnost, nejedná se o tuto budovu, ve které sedíme, nýbrž o budovu, ve které žijeme, nechť by se stala celá oblakem Slávy Boží. Nechť bychom mohli odejít dnes ráno tak naplnění Duchem Svatým, že budeme rozhodnutí víc, než kdykoli předtím v našem životě, nést toto Poselství umírajícímu pokolení, ve kterém žijeme. Vyslyš nás, Pane, a promlouvej k nám skrze Své Slovo, neboť o to prosíme ve Jménu Tvého Syna a našeho Spasitele, Ježíše Krista. Amen.

³ Přál bych si přečíst dnes ráno odstavec Písma, jež se nalézá v žalmu, 105. žalm. Chci přečíst jen úsek. Pro vás, kteří si poznamenáváte tato místa Písma, vidím, jak to mnozí činí; a jelikož jsme kazatelé a tak dále. Je to správné, číst Slovo. (A, nyní, v kolik obvykle odcházíte, asi ve dvanáct? Co říkáš? Děkuji.) Žalm 105:

*Oslavujte Hospodina, ohlašujte jméno jeho,
oznamujte mezi národy skutky jeho.*

*Zpívejte jemu, žalmy prozpěvujte jemu, rozmlouvejte
o všech divných skutcích jeho.*

Chlubte se jménem svatým jeho; vesel se srdce těch, kteříž hledají Hospodina.

Hleďte Hospodina a síly jeho, hleďte tváři jeho ustavičně.

Rozpomínejte se na divné skutky jeho, kteréž činil, na zázraky jeho a na soudy úst jeho,

Símě Abrahamovo, služebníka jeho, synové Jákobovi, vyvolení jeho.

Ont' jest Hospodin Bůh náš, na vší zemi soudové jeho.

Pamatuje věčně na smlouvu svou, na slovo, kteréž přikázal až do tisíce pokolení,

Kteréž upevnil s Abrahamem, a na přísahu svou učiněnou Izákovi.

Nebo ji utvrdil Jákobovi za ustanovení, Izraelovi za smlouvu věčnou,

Pravě: Tobě dám zemi Kananejskou za podíl dědictví vašeho,

Ješto jich byl malý počet, malý počet, a ještě v ní byli pohostinu.

Přecházeli zajisté z národu do národu, a z království k jinému lidu.

Nedopustil žádnému ublížiti jim, ano i krále pro ně trestal, řka:

Nedotýkejte se pomazaných mých, a prorokům mým nečiňte nic zlého.

⁴ Necht' Pán pozhéhná čtení Svého Slova. Mám zde někde poznamenáno několik Písem, která jsem měl referovat, snad někdy během té cesty.

⁵ Jsem zvědav, kdo bude dalším prezidentem? Volby se blíží, víte o tom. Kdo bude prezidentem během dalšího období? Co kdybych to věděl? Je zde jenom jeden, který to ví, a to je Bůh. A co, kdyby mi Bůh zjevil, kdo bude dalším prezidentem a já se zde ve Phoenixu postavil a předpověděl, že takový a takový muž bude dalším prezidentem Spojených států? A oni by to dali do novin a tak dále a já bych se přesně trefil. Bylo by to dokonalé a událo by se vše, co jsem řekl, že se stane. Ale co by nám to prospělo? Vlastně, nač by to bylo dobré, kdybych—kdybych udělal takovou věc? Bylo by to oznámeno v novinách a snad by se to rozešlo, jestliže takový člověk mohl učinit takovou předpověď a ono se to vskutku stalo, všechny noviny a časopisy—bylo by to v nich zveřejněno.

⁶ Ale, víte, Bůh takové věci nedělá, Bůh nepoužívá Svou moc a Své dary na hlouposti. Stane se to, kdokoli je prezidentem, bude prezidentem. A vědět už nyní, kdo bude prezidentem, to

nám nepomůže ani za halíř. Když budeme vědět, kdo bude prezidentem, to nám vůbec neprospěje. A proto Bůh takové věci nedělá.

⁷ A vlastně, kdybych i udělal takovou předpověď a ona se uskutečnila a noviny by to zveřejnily, pak by to bylo pro mou slávu. Lidé by říkali: „Hleďte jak veliký prorok je bratr Branham. Řekl nám dlouho předtím, než se to stalo, kdo bude prezidentem.“ A to by bylo k mé slávě. Ale Bůh nechce. . . On se nezajímá o to, co oslaví mne nebo kteréhokoli jiného člověka. On se zajímá o věci, které napomáhají k Jeho slávě, o něco prospěšného.

⁸ Jako řekl Pavel: „Kdybych mluvil jazyky a neměl tlumočníka, co mi to prospěje? Oslavíme jen sami sebe,” a, to znamená, nebo „vzděláme (povzneseme) sami sebe.” A to je pro Boha poněkud scestné. Bůh sám chce být povznesen. A my nemáme hledat povznesení sebe, nýbrž povznesení Boha, což všichni činíme.

⁹ A proto věřím dnes ráno, že kdybych věděl přesně, kdy on bude zvolen, a, ó, kolik hlasů bude pro nebo proti, nechť je to cokoli, neprospělo by nám to ani za halíř, kdybychom to řekli. Nejlepší by to bylo pro mne, kdybych o tom pomlčel, pokud bych to věděl. A nepokusil bych se to zveřejnit, neboť není—není zde důvod, abych to učinil. Toto se stane každopádně a přece tak nezáleží na tom, kdo bude prezidentem.

¹⁰ Ale Bůh, když používá Svě dary, On je používá pro Svou oslavu a pro oslavu Svého lidu, pro oslavu Své Církve, pro povznesení Svého Těla Kristova a pro oslavu Božího Království. A proto On dává tyto věci ve Své Církvi, to je, proč má učitele, proroky, evangelisty, pastory. Oni jsou pro vzdělání Církve a pro Boží slávu. Prorok nemá odejít a smíchat se s tímto světem a pokoušet se vzít dar, jak to učinil Balám a udělal zmatek, nebo—nebo na tom vydělal peníze nebo něco. Je-li prorokem, je povinen zjevit Církvi Boha a držet se od věcí tohoto světa. To vše je pro slávu Boží!

¹¹ Nyní máme. . . myslím si, že je to pro nás dobré, jakožto pro kazatele, držet se našeho pověření, když na světě vidíme takové věci, které vidíme dnes. A máme pověření Boží, kterým je rozpoznávání duchů, zkoumání ducha. Věřím, že to je velice důležitá lekce pro dnešní církve, totiž zkoumat ducha něčeho, mítí rozpoznání ducha. Nemyslím si, že bychom kdy měli, nějakým způsobem soudit osobu podle denominace ke které patří, nebo skupiny s kterou se schází, ať je to metodista, baptista, presbyterián, letniční, nebo—nebo kdokoli to je. Neměli bychom soudit člověka podle denominace ke které patří. Měli bychom jej soudit podle ducha, kterého má, viděte, podle ducha. Nechť je pozdního deště nebo jarního deště, vnitřního nebo vnějšího deště nebo žádného deště, nechť je

kdokoli, neměli bychom jej podle toho soudit, nýbrž podle ducha. Máme rozpoznávat ducha. Pozorovat, co ten který člověk má na mysli, co má. . . co se pokouší docílit. Jestliže tento muž, skrze dar, nezáleží na tom jak veliký je ten dar. . .

¹² Chtěl bych to dostat dnes ráno do Církve, totiž v různých denominacích, jste spolu stále Církví Boží. A to je věc, kterou bych chtěl do vás dostat, vidíte, že skutečně nejsme rozdělení. Jsme kameny, které jsou přitesávány do různých tvarů, vše k Boží slávě.

¹³ Nu, je toho tak moc v tomto dni, ve kterém žijeme, co souvisí s „dary.“ Tak mnozí lidé soudí člověka podle darů, jež má. Budiž, věřím, že ty věci jsou dary. Věřím, že to, co vidíme kolem sebe, jsou dary a jsou to dary dané Bohem. Ale jestliže je nepoužíváme správným způsobem, který Bůh stanovil, aby se jich používalo, pak můžeme dary více poškodit, než kdybychom tyto dary neměli. Jistého večera jsem prohlásil za kazatelnou, řekl jsem toto, že bych raději viděl uprostřed církve bratrskou lásku, i kdybychom neměli ani jeden případ uzdravení nebo něčeho podobného. Vidíte, musíme vědět, nač jsou tyto věci.

¹⁴ Nu, jestliže přichází muž s velkým darem, nezáleží na tom, jestli patří k naší denominaci nebo k jiné denominaci, nesuďte jej podle denominace, ze které přišel, jak je oblečený, ale to co byste chtěli spatřit, je to, co se snaží vykonat tímto darem. Jaký má cíl. Jestliže se pokouší využít svůj vliv a učinit si pomocí toho veliké jméno, já bych měl natolik rozpoznání ducha, že bych poznal, že je to špatné. Nezáleží na tom, jak veliký učitel to je, jak mocný on je, jak intelektuální je nebo jak působí jeho dar, jestliže se nepokouší docílit něčeho ku prospěchu Těla Kristova, vaše vlastní duchovní rozpoznání vám řekne, že to je špatné. Nezáleží na tom, jak přesně to funguje, jak dokonale, je to tak, je to nesprávné, pokud to není použito pro Tělo Ježíše Krista.

¹⁵ Něco docílit, snad má veliký dar, že umí přitáhnout lidi k sobě pomocí velké intelektuální nebo duchovní síly, že by mohl přitáhnout lidi dohromady, a on se snad pokouší použít tento dar a stát se proslulým a mít veliké jméno, aby jiní bratři na něj hleděli jako na nějakou významnou osobnost. Potom to je nesprávné. Snad se pokouší vyzdvihnout určitou věc a snaží se všechny ostatní zastínit, aby to umožnilo jemu a jeho skupině být na jevišti. To je stále špatné, vidíte.

¹⁶ Ale jestliže má Boží dar a pokouší se vzdělat Tělo Kristovo, potom se už nezajímám o to, kam patří. Nemáte rozeznávat muže, máte rozeznávat ducha, život, který je v člověku. A to nám nařídil Bůh činit. Ani jednou nám nenařídil rozeznávat skupinu člověka. Ale byli jsme přinuceni, a Bohem vybídnuti, rozeznávat ducha, který je v člověku, co se pokouší učinit, k čemu se jej snaží vést duch, který je v jeho životě. A potom,

když shledáváme, že se pokouší vést lidi (nikoli je rozbíjet, nýbrž shromáždit) a přivést Církev Živého Boha, nikoli všechny do jedné denominace, nýbrž porozumění, obecnství, jednoty ducha. A potom, jestliže je jarního deště, pozdního deště, nechť je to kdokoli, jeho duch a jeho cíl je správný. A duch, který je v něm, nezáleží na tom, ke kterému hnutí patří, Duch, který je v něm, se pokouší lidi nasměrovat ke Golgotě, odvrátit jejich pozornost od sebe nebo čehokoli jiného, nýbrž jeho jediným cílem je, poukázat lidem na Golgotu. Nestará se o to, je-li známý nebo nikoli. Nestará se dokonce ani o to, jestli jeho hnutí... což je v pořádku, je to správné, jestliže je metodista nebo presbyterián nebo římský katolík, nechť je podle denominace kýmkoli.

¹⁷ Ale oč se on pokouší, jaký je úmysl jeho srdce, co chce docílit? Potom můžete vidět, co je v životě toho muže, buď jeho motivy jsou pro—pro jeho denominaci, buďto jsou pro něj samotného, nebo zda jsou pro světské věci, zda jsou pro získání velkého jména, když řekne: „Předpověděl jsem *to* a přesně tak se to stalo.“ Nu, vidíte, to je špatné přímo zde, od počátku. Ale jestliže se pokouší použít to, co mu Bůh dal, jako učitel, jako prorok, jako vidoucí...

¹⁸ Novozákonní prorok je učitel. To všichni víme. Každý duchovní, který je kazatelem, je prorokem, novozákonním prorokem, pokud prorokuje, káže, nepokouší se o povznesení sebe sama a získání velkého jména nebo povznesení své organizace. Tedy, musí být v nějaké organizaci. Já sice jsem zde bez, ale když kázete, musíte být. To souhlasí. Každý člověk je povinen mít nějakou domácí církev. Jste povinni mít místo, nikoli bloumat sem a tam, nýbrž mít něco, kam můžete chodit do kostela a nazývat to svou církví, někam, kam můžete platit své desátky, někam, kde můžete pomáhat podporovat tuto Věc. Proveďte svou vlastní volbu, ale potom nikdy nezaujměte nepřátelský postoj k jiným lidem jen proto, že nepatří k vaší skupině. Vidíte? Rozpoznávejte jeho ducha a přesvědčte se, jestli má ten stejný cíl ve svém srdci, potom máte mezi sebou obecnství. Pracujete pro jednu velikou Věc. Je to Kristova věc. Myslím si, že to je absolutně správné.

¹⁹ Nu, budeme chtít věnovat pozornost motivům a úmyslům starozákonních proroků, oni měli jeden úmysl a tím byl Ježíš Kristus. Měli jednu věc, kolem které bylo postaveno celé starozákonné téma, příchod Mesiáše. Oni—oni se nevzdalovali a nečinili věci pro peníze nebo pro slávu. Měli jednu věc, byli pomazáni Duchem Božím a předpověděli příchod Mesiáše. A tito lidé byli tak pomazáni Duchem, že někdy jednali jako kdyby ten Duch, který byl v nich, jako kdyby promlouvali ze sebe. Pozorujme, jak je přiměl Duch Boží jednat.

²⁰ Vezměme ku příkladu Mojžíše, toho velkého proroka, jak tento muž neměl vůbec sobeckých cílů. Mohl být králem

Egypta. Mohl mít svět pod svýma nohama. Ale jelikož byl v srdci prorokem, odmítl být nazýván synem dcery faraonovy a zvolil si raději trpět pronásledování a Kristovy zkoušky, považuje bohatství nebe za větší bohatství než to egyptské. Zřekl se a odepřel si světskou slávu, přepych a věci, které mu věnoval život. On hleděl výš. Vidíte, on—on tím vším mohl být.

²¹ Vezměte jen dnešního kazatele, jestliže má křest Duchem Svatým a ví, že hlásá-li Slovo, zničí si svou slávu; umístí jej to někde do malinké církve nebo rovnou na ulici. Ale on ví, že něco hoří v jeho srdci. Vidí Příchod Páně. Nestará se o to, jestli má veliký nebo malý kostel. Nestará se o to, má-li denní pokrm nebo nemá. Nestará se o to, má-li pěkné šaty nebo nikoli. Je pamětliv pouze jediné věci, totiž pouze toho Života, který v něm lká. Pokouší se docílit něčeho pro slávu Boží, a tento muž, činí-li to, předvedl ten stejný Život Ducha, který je v něm. Sledujete mne? On podle toho bude jednat navenek.

²² Hled'te na Mojžíše, když nadešla chvíle, kdy to ukázal, celým jeho životem byl Ježíš Kristus, neboť Kristus byl v něm. Kristus byl v jisté míře v Mojžíšovi. Nu, pokud si všimnete, on se narodil v době pronásledování. Děti byly zabíjeny za tím účelem, aby jej dostali, přesně jako v případě Ježíše. A když přišel na místo, kde děti Izraele neuposlechly v takové míře, že se Bůh na ně rozhněval a řekl Mojžíšovi: „Postav se stranou a já zničím celou tuto hromadu a vezmu tebe a vzbudím další pokolení.”

²³ Mojžíš se vrhl v cestu Božího soudu a řekl: „Vezmi mne, prvně než to učiníš s nimi.” Jinými slovy: „Prvně než dostaneš je, musíš přejít mne.”

²⁴ Přesně to, co učinil Ježíš Kristus. Když si Bůh umínil vymazat všechny tyto hříšníky z povrchu země, tebe a mne, Kristus se vrhl v cestu. Bůh to nemohl učinit, nemohl přejít přes Svého vlastního Syna.

²⁵ A když Bůh uviděl tohoto Ducha v Mojžíšovi, který visel v soudu jak tento kříž zde: „Nemůžeš k nim přijít, musel bys prve odstranit mne,” vidíte Ducha Božího v Mojžíšovi? Mohl být přece králem Egypta, mohl mít veškerý přepych světa, mohl být populární, mohl být největším králem světa té doby. Ale zvolil si trpět pronásledování a utrpení, neboť považoval pohanu Kristovu za větší bohatství než to egyptské. Vidíte, on se vrhl v cestu. Proč? Byl to Bůh v Mojžíšovi, který to konal. Normálně smýšlející, intelektuální člověk by to nikdy neudělal, zvolil by snadnou cestu. A proto nehlédě na to, jakým fanatikem se Mojžíš zdál být, pokoušel se... Vidíte, on byl pravým Božím prorokem, neboť se pokoušel docílit něčeho pro Boží Království.

²⁶ Nu, se svým velkým prorockým darem mohl být mudrcem, mohl se postavit v Egyptě a říci: „Jen počkejte, budu

prorokovat to a to. Řeknu to a to,” a jako se svým proroctvím. Ale to je. . . a, ó, mohl být světoznámý. Ale to nebylo v jeho srdci. To nemohlo být v jeho srdci.

²⁷ A proto, když vidíte osobu s velkým darem, pokoušející se učinit něco pro oslavu samého sebe, vaše vlastní rozeznání toho ducha praví, že je to špatné. Ale Mojžíš se pokoušel docílit něčeho pro Boží slávu. Nehledě na to, jak špatně to vypadalo; jak zle to vypadalo, kolik o tom bylo řečí, Duch v Mojžíšovi jej pudil přímo konat jeho službu. Ten Duch v něm!

²⁸ Pohleďte na Jozefa, Jozef byl. . . když se narodil byl milován otcem a nenáviděn bratry, dokonaly typ Krista. A jediný. . . byl jejich nevlastním bratrem, měli stejného otce. Ale důvod, proč jej bratři bezdůvodně nenáviděli, byl ten, že jej Bůh učinil prorokem, duchovním, vidoucím. A oni jej nenáviděli právě pro tuto příčinu. Ale Jozef za to nemohl, neboť, Bůh jej takovým učinil.

²⁹ A pozorujte Ducha Božího v Jozefovi. Pozorujte, co on učinil. On odehrál Kristovu roli. Byl nenáviděn svými bratry, milován svým otcem, neboť Duch způsobil ten rozdíl. Byl duchovním mužem. Viděl vidění, vykládal sny. Nedělal to pro svou slávu. Dělal to, neboť v něm něco bylo, Duch Boží. Nemohl tam jít o své vlastní vůli a být hozen do jámy a působit ubohému starému otci zármutek po celá ta léta, prodán za téměř třicet kusů stříbra; být vzat z jámy a stát se pravou rukou faraona, krále země, v té době. A v jeho vězeňském domě se nacházel šenkýř a pekař a jeden z nich byl zatracen a druhý zachráněn, podle jeho předpovědi, ve vězeňském domě.

³⁰ Všimli jste si, jak byl Ježíš, když přišel, milován Otcem. A otec dal Jozefovi sukni proměnných barev (duha, smlouva). A Otec, Bůh, dal Svému Synu, Ježíši, smlouvu a potom Jej židovský bratr bezdůvodně nenáviděl. Neměl důvod, proč Jej nenávidět, On byl duchovní a byl projeveným Božím Slovem. Přišel konat vůli Otce, přišel naplnit Písmo. Přišel jim přinést pokoj, ale oni Jej nepochopili a bezdůvodně Jej nenáviděli. Nepozastavili se, aby se přesvědčili, čeho On chtěl docílit. Soudili Jej, neboť s nimi nesouhlasil. Učinili. . . „On se činí tím a tím, On se činí Bohem.” On byl Bohem! Bůh byl v Něm. Bible říká, že Bůh byl v Kristu a zmanifestoval se světu. On byl Bohem Slávy, který zmanifestoval Boží slávu.

³¹ Pohleďte na Mojžíše, on nemohl za to, že se tam vrhl. On to neučinil pokrytecky. On to učinil, neboť Bůh byl v něm. Stejně tak Jozef nemohl za to, že byl tím, čím byl, neboť to byl Bůh v něm, který to působil a projevoval se skrze toho muže. On to neučinil pro svou slávu.

³² Každý, kdo. . . Jestliže by tito kněží měli rozeznání ducha, tak jak vám o tom mluvím dnes ráno. Nehledě na to, kolik o Něm svět vyprávěl, oni by to stejně museli poznat, kdyby

nahlédli do Slova, jestliže by viděli Jeho úmysl. On to vždy činil ke slávě Otce. On řekl... Oni řekli: „Ó, tento muž je velikým uzdravovatelem, On koná takové věci.”

³³ On řekl: „Nemohu nic, dokud Mi Otec neukáže. To nejsem Já, kdo činí tyto skutky. Otec, který přebývá ve Mně, On činí tyto skutky.” On nikdy nepřijal slávu.

³⁴ Stejně tak žádný služebník Boží nepřijme slávu. Stejně tak žádný služebník Boží nevezme dar Boží a nepokusí se oslavit sebe nebo něco jiného, ale jeho správným úspěchem je učinit něco pro slávu Boží. Z toho důvodu jste dnes svědky té stejné věci. Musíme mít rozeznání ducha, pozorovat, čeho se ten který člověk pokouší docílit. Snaží se oslavit Boha? Snaží se oslavit sám sebe?

³⁵ Duch Boží působí v člověku a způsobuje, že člověk jedná jako Bůh. Není tedy divu, že Ježíš řekl: „Copak není psáno ‚Bohové jste‘? Poněvadž nazval ‚bohy‘ ty, ke kterým sestoupil Duch Boží, jak v tom případě můžete potupit Mne, jestliže jsem Synem Božím?” Jestliže jste s to postihnout Božího Ducha v Mojžíšovi, kterýž, on byl Bohem. Mojžíš byl bohem. Jozef byl bohem. Proroci byli bohy. Bible říká, že byli. Byli bohové neboť to... oni se cele poddali Božímu Duchu a působili pro slávu Boží.

³⁶ A když je člověk tak pomazán Duchem... Nechť to pronikne opravdu hluboko pod páte žebro na levé straně. Jestliže je člověk pomazán Duchem Božím, jeho návyky, jeho skutky a vše ostatní, to je Bůh, který v něm působí. Někdy bývá neprávem odsuzován.

³⁷ Pohleďte na Davida v 23. žalmu, jak volá: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?” jako kdyby byl, jako kdyby David byl člověkem. „Všichni kteří mne vidí, posmívají se mi.”

³⁸ Byl tak pomazán Bohem, byl tak dokonale poddán Bohu a pomazání bylo na něm v takové míře, že když křičel skrze Ducha Božího, pokud by tam někdo stál, řekl by: „Hele, hleďte, on si myslí, že se mu někdo posmívá. Proč jej Bůh opustil?”

³⁹ To nebyl David, to byl Duch lkající skrze Davida. „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? Rozstoupily se všechny kosti mé. Zprobíjeli ruce mé i nohy mé.”

⁴⁰ Nu, někdo řekl: „Naslouchejte tamhle tomu pokrytci. Kdo zprobíjel jeho ruce? Kdo zprobíjel jeho nohy?” To je intelektuální chápání.

⁴¹ Ale ten, kdo má rozpoznání ducha, ví, že to byl Duch Boží lkající v něm. Když člověk je pomazán Duchem Božím, má v sobě Boží působení a Boží působení není nikdy za účelem nás rozdělít. Působení Boží je přitáhnout nás k sobě, neboť jsme jedno v Kristu Ježíši a Božím účelem je přivést nás k sobě. „Milujte se navzájem.”

⁴² Nu, tito velicí proroci, vidíme Ducha Božího, jak se v nich pohybuje, Ježíš je nazval „bohy.“ On řekl, že jsou bohové. K nim Duch přišel v míře, ale když přišel ten Jeden, Ježíš, který byl Synem Božím, k Němu přišel ne v míře, plnost Božství tělesně přebývala v Něm, neboť On byl dokonalým příkladem. On byl Bohem slávy, který zjevil lidem slávu Boží, Bůh v Něm, který to působil. Pozorujte Jeho život, celý Starý zákon, On byl tématem Starého zákona. Všichni starí proroci dávno ve Starém zákoně lkali, nikoli pro sebe, lkali pod působením Ducha Božího, který působil, že jednali jako Bůh v takové míře, že byli nazváni bohy a potom se plnost Ducha projevila v Ježíši Kristu.

⁴³ Pohleďte na Davida, když byl sesazen z trůnu, jakožto král izraelský, zavržen svým vlastním lidem, vstupuje na Olivetskou horu, severně od Jeruzaléma, a hledí dozadu na město a pláče, neboť je zavržen. Co to bylo? To byl Duch Kristův.

⁴⁴ O pět set let později Syn Davidův, Ježíš, seděl na té stejné hoře, hleděl dolů na město jakožto zavržený král a plakal: „Jeruzaléme, Jeruzaléme, kolikrát jsem vás chtěl shromáždit (vás, jednotlivé denominace a ty ostatní) jako slepice kuřátka svá, ale nechtěli jste. Kolikrát jsem se o to pokoušel!”

⁴⁵ Nyní ten stejný Duch, který byl v Davidovi, který se projevil v plnosti v Kristu, je dnes v Církvi a lká k lidem: „Kolikrát jsem vás chtěl shromáždit!” A když jste svědky rozdělení—a neshody—a zlomené bratrství a křesťanský život, jeden proti druhému, to působí, že Duch Boží ve vašich srdcích lká. Pokoušíš se něčeho docílit, jakožto pravý Boží prorok, pravý učitel se pokouší přivést Církev k jednotě ducha, jednotě ducha, aby mohli rozpoznat Boha; pokouší se toho docílit, nehledě na denominaci, ke které patří, nebo něco. Máme rozpoznání ducha za účelem rozpoznání ducha, který je v člověku, abychom si byli jisti, zda je to Duch Boží nebo nikoli.

⁴⁶ Nu, shledáváme, že když On byl zde na zemi, jak šel a činil dobře. Všiml jsem si ještě jiné věci, která mi přišla na mysl. Všimli jste si, když David byl zavrženým králem? Opustil město a jakýsi malý Beniaminec, Beniaminec, který měl být vlastně jeho bratrem, měl s ním soucítit, neboť byl zavržený, ale co... Byl to mrzák. A on se vlekl ve svém zmrzačeném stavu, házel špínou na Davida a nazýval jej všemi možnými hanlivými jmény, proklínal jej ve Jménu Páně, proklínal Davida ve Jménu Páně, tento malý bezvýznamný zmrzačený Beniaminec.

⁴⁷ Pozorujte Ducha Božího a ducha ďáblova v akci. Pokud jste si všimli, byl to mrzák. To znázorňuje zmrzačení lidí dnes, kteří se posmívají pravému Duchu Božímu v Kristu, jak se projevuje. To byl Duch Kristův v Davidovi, který byl zavrženým králem. A dnes, když se lidé posmívají lidem, kteří

přijali Ducha Svatého a pokusili se něčeho docílit, přitáhnout metodisty a letniční a baptisty a presbyteriány a všechny v jednotě k sobě, jakožto Tělo Kristovo, a oni vidouce působení Ducha, říkají: „Hele, koukej, to je letniční. Pryč s ním! Víím, jak jeden z nich žil s ženou jiného muže. Víím, jak se jeden z nich opil. Víím, jak jeden udělal toto. Víím, jak onen udělal toto.” To všechno, ale oni jsou dostatečně silní, aby zatajili své vlastní věci, oni je jsou s to zatajit. Ale David byl vystaven ku posměchu. Proč? Měl v sobě Ducha Kristova.

⁴⁸ Ten strážný řekl: „Setnu mu hlavu, tomu psu, který zlořečí mému králi?”

⁴⁹ Pozorujte Ducha Kristova v Davidovi: „Nech jej na pokoji, neboť mu Pán řekl, aby mi zlořečil.” Pochopili jste to? „Nech jej na pokoji, Pán mu řekl, aby mi zlořečil.”

⁵⁰ Místo toho, dnes, chceme sevřít své pěsti a rvát se s ním, vidíte, setnout mu hlavu, „Jo, vyvrhnout jej, nepatří k nám.”

⁵¹ „Nechte jej na pokoji, Pán mu řekl, aby mi zlořečil.” Ten malý mrzák běžel vedle nich, házeje špínu na Davida.

⁵² Toto dnes činí vzhledem k Duchu Kristovu. „To je banda svatých fanatiků. Oni jsou—oni jsou *toto*. Oni nejsou nic. Božské uzdravení to není nic. Neexistuje něco jako andělé. Neexistuje něco jako proroci.” Všechny tyto věci: „Dny zázraků pominuly,” a házejí špínu. Nechte je být! Ale když se David vracel v moci, halelujah, ale když se vracel jako řádný král Izraele... Nedělejte si starosti, tento Ježíš, Jehož Ducha dnes máme, už končí svou roli a vrátí se zpět ve fyzickém těle, podruhé, ve slávě, v moci a majestátu.

⁵³ Ten malý utrhač padl na svou tvář a prosil o milosrdenství. „Nechte jej být,” Duch Kristův v nás. Neexkomunikujte jej. Pamatujme na to, že se všechny tyto věci musí stát. My jsme povinni učinit pouze jednu věc, jít kupředu. Bůh zaslíbil, že způsobí, že všechny věci budou napomáhat k dobrému těm, kteří Jej milují. Střežme tedy rozeznání ducha, nastavme objektiv správně. Jsme zde ke sloužení Bohu, aby jeden každý měl obecenství a šel kupředu a sloužil Bohu. Jestliže má člověk nesprávný cíl, co se potom stane? Vidíte?

⁵⁴ Nu, shledáváme, že Duch Boží byl v Ném. Všichni staří proroci mluvili o Ném. Všichni duchové v míře, v každé malé míře, nikoli pro svou oslavu (opravdoví proroci), všichni praví proroci Jej projevili, mluvili o Ném. A všechno co řekli, se v Ném naplnilo. A to poukazuje na to, že Duch Boží byl v Ném, že se to naplnilo. Co to bylo? To promlouval Sám Bůh. Vidíte? Bůh projevili Sám sebe skrze tyto proroky.

⁵⁵ Nikoli přijímat slávu: „Kdo bude dalším prezidentem? Kdo bude *tento*?” A budou vás bít do hlavy: „Řekni nám, kdo tě uhodil, abychom ti uvěřili.” To není to. Je to něco, co projeví

Boha. To není něco, co učiní bratra Weatherse zde nebo bratra Shorese nebo bratra Tak-a-tak velkým mužem a učiní jej větším než ty ostatní lidi v jeho skupině a učiní jej největším člověkem ve Phoenixu. To se nezakládá na tom, učinit Williama Branhamu něčím velkým. Na čem se to tedy zakládá? To se nezakládá na tom, učinit Orala Robertse něčím velkým, Billy Grahama něčím velkým. Ale jedná se o srdce, pokoušíme se docílit něčeho pro království Boží. Je to prokázání Boha. Všechny dary a věci tě neučiní větším než ten druhý, to nás všechny musí přimět spolupracovat ke zdokonalení těla, přivést nás dohromady, jakožto lid, jakožto lid Boží. Ale když shledáváme, jak jdou protichůdně, nezlořečte jim; nechte je jednoduše být, někdo to musí dělat. Ale čkejme, dokud Ježíš nepřijde v moci.

⁵⁶ Vidíme tedy všechny tyto proroky, kteří mluvili. Jeden každý oslavoval Boha a přicházejícího Mesiáše. A když se dostali do Ducha, pak jednali a mluvili a žili stejným životem jako Mesiáš. Jestliže se to dělo na oné straně kříže, když mluvili o Jeho příchodu, o kolik více potom, po Jeho příchodu, uloží Duch Mesiášův v Církvi jednat, konat a žít jako Mesiáš? Je to Duch Boží.

⁵⁷ Rozeznávejte ducha, pozorujte, je-li z Boha nebo nikoli. Pozorujte, jestli jedná jako On. Pozorujte vaše emoce... Jestliže se někdo proti vám postaví a bude házet špínu na váš život a vy jste si vědomi, že jste naprosto neviní a víte, že máte Ducha Božího, nepokoušejte se oddělit. Nepokoušejte se jednat s nimi neuctivě. Nezlořečte jim. Jdi rovnou dál u vědomí, že Bůh to učinil za účelem tvého vyzkoušení, aby uviděl, jak to budeš přijímat. On se k tomu stejně bude muset tak jako tak vrátit.

⁵⁸ Jak jsem kdysi řekl, tuším, že se to stalo v církvi bratra Fullera, ohledně cyklisty v Kanadě. Dobře, všichni si mysleli, že přetrumfnou v jízdě toho chlapce, takovou malou bezvýznamnou padavku. A on byl jediný, který neuměl jezdit bez držení řídítek.

⁵⁹ Jsem tak rád, chtěl bych se stát jedním z těch starých jezdců s řídítky, kteří se chopíte obou stran kříže a říkáte: „Nenesu nic ve svých rukou, lnu pouze k Tvému kříži, Pane, nemám intelektuální schopnosti. Nemám nic. Dovol mi, jen se tu držet a hledět tam kupředu. ”

⁶⁰ A měli dvanácticoulové prkno, po kterém měli projet na vzdálenost městského bloku a odměnou bylo nové kolo Schwinn za sto dolarů. Všichni tito chlapci mohli jezdit bez držení řídítek, byli s to jet do města, udělat mamince nákupy a vrátit se, aniž by se dotkli řídítek, oni se všichni začali rozhlížet. Už neměli ani ve zvyku držet řídítka a selhali. Ale ten malý nenápadný chlapec tam nastoupil, držel řídítka a dojel až na konec. Zeptali se jej, řekli: „Jak jsi to dokázal?”

⁶¹ On řekl: „Zde jste se dopustili své chyby, přátelé. Jste lepší cyklisté než já, ale vy jste hleděli *sem*,“ a řekl, „znervózněli jste, když jste viděli co... snažili jste se udržet rovnováhu a sjeli jste na stranu.“ Řekl: „Já jsem se *sem* vůbec nekoukal, hleděl jsem na konec a jel neochvějně.“

⁶² Přesně tak máme činit my. Nehleďte nyní na ty malé věci, „Učinil ten *toto* a tamten *tamto*?“ Pozoruj konec a buď neochvějný. Kristus přichází. Pozoruj konec a buď neochvějný. Nevšímej si toho, co se děje nyní. Všímej si toho, co se bude dít tam na konci času, když se budeme muset postavit a—a vydat počet ze svých životů.

⁶³ David nepozoroval toho malého nenápadného Beniamince, který po něm házel špínou, byl to beztak mrzák. On si jej vlastně ani nevšímal. Stejně tak nedovolil svému strážci setnout mu hlavu, řekl: „Nech jej být, Bůh mu řekl, aby to činil. Bůh mu řekl, aby mi zlořečil, nech jej být.“ Neboť David věděl, že se jednou bude vracet v moci. A pro toho Beniamince přijde jeho čas.

⁶⁴ Ano, je to tak. Církev triumfálně povstane. Byl jsem jen poslán, abych se přesto modlil za Jeho nemocné děti. Tot' je vše, co mohu činit. Kdekoli jsou, ke kterékoli církvi patří, to pro mne nemá význam. Pokouším se modlit se za Jeho nemocné děti, pokouším se manifestovat tento dar pro Jeho slávu. Z toho důvodu jsem nikdy k ničemu nepatřil.

⁶⁵ Nu pamatujte, to je v pořádku. Vidíte, neříkám to nyní. Chci, abyste to měli jasné, že já věřím, že Bůh má křesťany v každé církvi, Svě děti. O Tom mne nikdy nenechal pochybovat. Byl jsem pouze poslán, modlit se za děti a činit tyto věci a manifestovat Jej.

⁶⁶ Nu, vidíte, Ježíš a tito proroci, vše o čem mluvili, muselo být pravdivé, neboť v nich byla síla Boží, Sám Bůh promlouval skrze ně, Sám ze Sebe, když vstoupil do Svě Slávy.

⁶⁷ „Kdo je prezidentem? Kdo bude, kdo bude? Bude letos dost srážek?“ To nic neznamená. Něco pro Boží slávu, něco, co pomůže uspořádat Církev, něco, co poslouží Boží moci; nikoli co prospěje tvému jménu, nýbrž co způsobí, že se projeví Boží sláva.

⁶⁸ Nu, všimli jsme si, jak všichni tito proroci a vše, co o Něm řekli, vše se naplnilo, neboť On byl tématem Starého zákona. Ježíš, Mesiáš, přicházející Mesiáš byl tím, po čem všichni proroci vyhlíželi od—od Adama do Malachiáše. Každý prorok mluvil o příchodu Páně. Každý přinesl svůj podíl, neboť byl pomazán Bohem. To je vše, o čem on mohl mluvit.

⁶⁹ Prál bych si, abychom si o tom mohli říci více. Ale pozorujte, všechno, co řekli, se naplnilo. Pohleďte *sem*, vezmeme některé z těch věcí, které byly řečeny proroky.

⁷⁰ „Aj, panna počne a porodí dítě.“ Stalo se to? Jistě. „Jeho Jméno bude Immanuel, Kníže pokoje, Bůh silný, Otec věčnosti.“ A přesně to On byl, „Otec věčnosti.“ Nikdo na zemi nemá být jmenován „Otcem,“ kromě Boha, vašeho Otce.

⁷¹ V pořádku, podívejme se na to znovu. „On pak raněn jest pro přestoupení naše, potřín pro nepravosti naše; kázeň pokoje našeho na něj vzložena a zsinalostí jeho lékařství nám způsobeno.“ Pilátova soudní síň, zatímco právě tento muž, se zmrskanými zády, takto otevřenými, pomocí devítipramenného biče, neuvědomovali si, že Písmo řeklo, že to bude právě tímto způsobem. Neměli rozpoznání ducha, tito kněží, kteří řekli: „Pryč s Ním, pryč s Ním.“

⁷² A na kříži se pošklebovali a podobně, když Jej slyšeli lkát: „Bože Můj, proč jsi Mne opustil?“ Neměli rozeznání. Vidíte, nemohli rozeznat Ducha. To bylo to, o čem mluvil David v 22. žalmu, utrhal, nevědouce, co dělají. Přesně tak jak tento Beniaminec vůči Davidovi. Vidíte, on si myslel, že byl David na omylu, neboť s ním nesouhlasil v zásadách řízení jeho království. Nechápal, že to byl Duch Boží v Davidovi, který to působil.

⁷³ Toto musíme dnes rozpoznávat, totiž lidského ducha. Čeho on chce docílit? Kam on spěje? Nikoli k jaké skupině patří nebo *to, tamto a ono*, je-li bílý nebo černý, žlutý, ať je cokoli. Podívejme se, čeho chce docílit pro Království Boží. Liší se od nás v názorech, to je naprosto v pořádku, pokud chce docílit něco pro Království Boží. Rozeznávejte to v něm. Pokud je na omylu a ryzí ve svém srdci, Bůh si jej po nějaké době přivede do Pravdy. Nechte jej být, nechte jej být, pozorujte, co chce učinit.

⁷⁴ Nyní zde vidíme, potom shledáváme v Jeho—v Jeho smrti, že když umřel na kříži, povolal všechny ty věci, které o Něm řekli proroci: „Zprobíjeli ruce Mé i nohy Mé.“ Zde se to naplnilo. Proroci měli pravdu. Oni si mysleli, že mluvili o sobě, lkali jako by to byli oni sami, ale to se projevilo na kříži.

⁷⁵ „On—On je počten s přestupníky.“ Toto jej potkalo. Byl s přestupníky. „Ve Svě smrti byl pohřben s bohatým.“ Stalo se to, byl pohřben v hrobě bohatého muže. „Nenechám Jeho duši... Nenecháš duši Mou,“ praví David, Duch Boha v Davidovi, který to vyřkl. „Nebo nenecháš duše Mé v pekle, aniž dopustíš Svatému Svému viděti porušení,“ jako že David měl být tím Svatým. To nebyl David, byl to Duch Boží v Davidovi, který to vyřkl. Hledte, Duch Boží lkající v tomto muži.

Někdo namítl: „Poslyšte toho starého pokrytce tam.“

⁷⁶ On nebyl, to byl Duch Boží v něm, který lkal. Vidíte, Duch Boží se projevil: „Nenecháš duše Mé v pekle, aniž dopustíš Svatému Svému viděti porušení.“

⁷⁷ Nyní, bratři, závěrem mi dovolte říci toto, náš čas pomíjí. Ale, hleďte, dovolte mi závěrem říci toto, na základě těchto Písem zde. Podívejte. Jestliže člověk, celé starozákonní téma se vztahovalo na Něj, všichni svatí proroci pomazaní Božím Duchem, jestliže toto a vše, co oni řekli, se naplnilo do písmene přesně v Něm, jistě tato významná Osoba, která je jmenována Synem Božím, má za povinnost znát, jak ustavit Novozákonní Církev. Nevěříte tomu? Je povinen mít koncepci a vědět, jak ustavit Novozákonní Církev.

⁷⁸ První věcí, na kterou chci obrátit vaši pozornost, zde v Matouši, 16. kapitole, je, že když On—On tehdy promlouval, když sestoupil dolů a promlouval k učedníkům. Řekl: „Kým praví lidé býti Mne, Syna člověka?“

⁷⁹ A oni řekli: „Někteří říkají, že Ty jsi ‚Eliáš‘ a někteří říkají, že jsi ‚Ten a ten,‘ a někteří, že jsi ‚Ten a ten,‘ a tímto způsobem, různě.“

On řekl: „Vy pak kým Mne býti pravíte?“

⁸⁰ A Petr řekl: „Ty jsi Kristus, Syn Boha živého.“

⁸¹ On řekl: „Blahoslavený jsi Šimone, synu Jonášův, nebo tělo a krev nezjevilo tobě, ale Otec Můj, kterýž jest v nebesích ti to zjevil. A—a Já pravím tobě, že jsi ty Šimon, nebo Petr, a na té skále vzdělám Církev Svou a brány pekelné nepřemohou ji.“ Nu, zde mluvíme o Církvi. Nyní sledujte pozorně, a, pokud se mýlím, Bůh mi promine a vy mi prominete také.

⁸² Nu, katolická církev říká, že: „To tamhle ležel kámen, *Petr*, a na Petrovi On vzdělal tuto Církev.“ Nu, víme, že to je chybné. My protestanti s tím nesouhlasíme.

⁸³ Ale my, protestanti, říkáme, že „to byl On sám, který postavil Svou Církev na *Sobě*.“ Leč, pokud si toho všimnete, chci se k tomu vyjádřit záporně i když přátelsky. Není to tak.

⁸⁴ To bylo na duchovním *zjevení* Její samého. Vidíte? „Tělo ani krev . . . Nenaučil ses to v semináři, byť sebelepším. Nenaučil ses to z nějakého církevního vyznání víry, byť sebelepšího. To je v pořádku, ale ani tělo ani krev ti to nezjevila. To není nějaká intelektuální koncepce způsobu úpravy proslovu, způsobu, jak se uklánět, nebo něčeho velikého, čeho chceš docílit zde na zemi. To není to. To neznamená postavit něco vznešeného nebo udělat velikou věc. Je to prostě zjevení Božího Slova. On byl tímto Slovem. „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a Bůh byl to Slovo. A Slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi.“ On byl . . . to bylo zjevení Božího Slova.

⁸⁵ Duch v Petrovi zjevil skrze duchovní zjevení, že On byl projeveným Synem Božím. Bůh slávy, který zmanifestoval slávu Boží. „Na této skále (duchovního zjevení Slova) vzdělám Svou Církev.“ Proč? Jestliže tito proroci byli pod působením Božím, promlouvající skrze Ducha Svatého, že to byl Syn Boží, ten stejný Duch na této straně zjevuje tu stejnou věc. Vidíte?

⁸⁶ „Tělo ani krev,” nemohl ses to naučit v semináři. Můžeš se naučit. . . získat svou hodnost ThDr a PhDr a JuDr, nebo. . . Je to v pořádku, kéž bych to měl. To souhlasí, ale stále to není toto. To nemusíš mít, i když je to dobré. Můžeš být To plus; ale jestliže musíš vygumovat to, pak vezmi Toto. To je Toto. A jestliže to není Toto, dovolte mi každopádně mít Toto. Chci Toto! Toto!

⁸⁷ „Nezjevilo ti to tělo a krev.” Nenačil ses to cestou vzdělání. Nenačil ses to denominační cestou. Jsou skvělí, vzdělání, denominace jsou skvělé. Je to část toho. Ale lidé k tomu příliš lnou a opouštějí duchovní rozeznání. Vidíte?

⁸⁸ „Tělo a krev nezjevilo tobě, ale Otec Můj, kterýž jest v nebesích, ti to zjevil. A na této skále vzdělám Církev svou a brány pekel ji nepřemohou.” „Nebudou s to ji přemoci,” to poukazuje na to, že se budou proti ní stavět.

⁸⁹ Nyní pozorujeme a hledíme, kde se brány pekel proti ní stavějí. Nestavějí se proti denominacím. Tyto jsou vládami uznány. To není to. Svět uznává naše denominace, všechny. Máme právo, jeden každý z nás, jakožto američtí občané, máme právo na denominaci, je to skvělé, ceníme si to. Ale proti tomu se nestavějí pekelné brány. Ty jsou proti duchovnímu zjevení Krista, který je zde nyní, toho stejného včera i dnes, téhož i na věky. Proti tomu se stavějí. „Brány pekel se budou stavět, ale nepřemohou.”

⁹⁰ Je to tak, duchovní rozpoznání. Nezáleží na tom, kdo to je, je to můj bratr, dokud se pokouší spět k tomu stejnému cíli, pro který pracuji já. Necht' je prorokem, necht' je pastorem, necht' je diákonem, je tím a tím, necht' jej Bůh počítá *tímto* způsobem, *takovým* způsobem, necht' to je cokoli, necht' mne třeba zneuctí, necht' činí, co je mu libo, ale přesto je to můj bratr. Pracujeme pro stejnou věc. Posíláme naše—naše. . . všechny naše skutky do toho stejného Království, tamhle. Pracuje pro tu stejnou věc co já. Duchovní rozpoznání, duchovní zjevení Boha. Patřte sem, chcete-li. . .

⁹¹ Ježíš. . . Jistého večera jsem kázal, snad to bylo zde na jihu: „Od počátku tak nebylo.” Musíme se vrátit k počátku, jen na chvíli, abychom našli náš text. Na počátku byl Kain, intelektuál, postavil skvělou církev (jak bychom to dnes nazvali), zhotovil krásný oltář, obětoval oběť, modlil se upřímně, činil díkůvzdání, zaplatil desátek, všechno bylo stejně tak náboženské jako u Abele.

⁹² Ale Abel, (v oněch dnech neměli Bibli), skrze duchovní zjevení viděl, že to nebylo ovoce pole, které v nás způsobilo hřích, to nebyla jablíčka, která by oni snědli. Vidíte, to nebyla jablíčka, to mu sdělilo zjevení. A to nebylo ovoce, které jej přímělo odsud odejít. To byl život, odloučení života; a proto šel, vzal beránka a obětoval jej místo sebe, skrze víru, kteráž

jest duchovním zjevením. Amen! Toto Boží zjevení, duchovní zjevení, které mu bylo zjeveno. To nebylo jakési ovoce, to nebyla jablíčka, to nebyly broskve, švestky a hrušky. To bylo odloučení života a proto šel, vzal život a obětoval jej místo ovoce.

⁹³ Ovoce je to, co pojidáš, tvoje skutky jsou tvé vlastní ruce. To co děláš: „Půjdu a postavím *toto*. Udělám *toto*. Budu *toto* podporovat.“ To je dobré. On měl oltář, stejně tak jako ten druhý. Oba měli oltáře. To bylo v pořádku.

⁹⁴ Ale to byla duchovně zjevená podstata pravdy této věci, neboť to zjevil Duch Boží: „A na této skále, skále na které umřel Kristus, Skále věků, skále na které umřel Abelův beránek.“ Ten malý Abel, když vložil své ruce na toho malého beránka a jeho bílá vlna byla potřísněná, zatímco vzal kámen, v oněch dnech totiž neměli kopí, a rozřízl takto jeho malé hrdlo a zabil jej. A to malé ubohé stvoření umíralo, jeho ruce byly zkrvavené a jeho vlna potřísněná krví, mečel a brečel.

⁹⁵ O čem nám to mluví? Boží Beránek, o nějakých čtyři tisíce let později duchovně zjevil, jak Jej církev odmítla. A lidé Jej nazvali „Belzebubem“ a „dávlem,“ neboť o tom mluvili všichni proroci. Oni popřeli proroky. Ó, On řekl: „Vzděláváte hroby proroků a vy jste je tam dostali. Jste zbilené hroby,“ To jim řekl. Bez duchovního rozpoznání, nevědouce, že to byl Beránek Boží. Vše se s ním mělo takto díti, tímto způsobem měl jednat, neboť naplňoval Boží Slovo.

⁹⁶ A Církev Ducha Svatého dnes jedná stejným způsobem jako oni, činí totéž co oni, naplňují Slovo Boží. Halelujah! Vidíte, Petr řekl v den Letnic: „To je to.“ A řekl: „Je to pro vás a vaše děti a pro všechny, kteří jsou daleko, kterékoli povolal by Pán Bůh náš.“

⁹⁷ Ti stejně inspirovaní proroci řekli, že bude svítit večerní Světlo a že přijde společně jarní a pozdní déšť jako za dnů milosti. Podívejte se sem. Co to je? Jarní déšť přešel a pozdní je rovněž za námi. A potom se překrývá a je tu současně, jarní a pozdní déšť společně, Duch Svatý, který se zmanifestoval mocí a zmrtvýchvstáním Ježíše Krista. Je to tak, přicházejí společně, jarní. . . Boží milost! On řekl: „Jak bylo za dnů Noé.“ Jeho milost byla dlouhoshovívající. Dnes je to tu znovu, dlouhá snášenlivost, překrývání se. Přináší oblak z oněch starých dnů a oblak z tohoto dne společně. Jarní déšť padá první, ten první déšť, který jsme už měli, a zde přichází pozdní déšť, který se s ním překrývá, jarní déšť se překrývá s pozdním deštěm, východ se setkává se západem. Oba deště padají společně, Božské uzdravování plus Anděl Boží, který zjevuje tajemství srdcí a všechno uskutečňuje. Ó, tuším, že by to měly znovuzrozené Boží děti spatřit. Je to tak, Duch zjevuje zjevení. Na tom, řekl Ježíš, bude vzdělána Církev.

⁹⁸ Dobře, může se tedy někdo postavit a říci: „Nu, jistě, my, ti a ti, my jsme na Tom vzděláni.”

⁹⁹ Jdeme tedy kousek dál do Slova. V posledním pověření ke Svě Církvi řekl: „Jdouce po všem světě, kažte Evangelium všemu stvoření.” Celý svět. Jak daleko to platí? Do celého světa. Pro koho? Pro všechno stvoření. „Kdo uvěří a pokřtí se,” nikoli nějaká církev, „kdo”, je to osobní zájmeno. „Kdo uvěří,” jednotlivec.

¹⁰⁰ Jak David DuPlessis říká o vnucích, v Božím Království nejsou vnuci, pouze děti! Tvůj otec byl letniční a ty chodíš sem do kostela, neboť on sem chodil—na ulici Jedenáctou a Garfield, přijal Ducha Svatého a přivedl tě sem jakožto vnuka, jsi na omylu! Bůh se ti musí zjevit.

¹⁰¹ A nikdo nemůže Ježíše nazývat Kristem jen na základě intelektuální koncepce. Nikdo nemůže Ježíše nazývat Kristem proto, že je mu líto jeho hříchů a přichází činit pokání. Nikdo nemůže Ježíše nazývat Kristem pouze skrze... to zjevení Ducha Svatého, které mu bylo učiněno zřejmým. „Na této skále vzdělám Svou Církev a brány pekelné nepřemohou ji.” To je to zjevení. To je to, na čem je vzdělána Jeho Církev.

¹⁰² Kdo to učinil, Petr? Ne, ne, ne. Kdo to učinil? Kristus řekl: „Zjevení Boží, dá vám to Duch Svatý. Za chvíli vás opustím, ale budu prosit Otce a On vám dá Utěšitele a připomene vám tyto věci.” Souhlasí to? Co On činí dnes ráno. A co bude činit? „Ukáže vám budoucí věci.” Duch Svatý v Církvi v posledních dnech.

Snad chceš říci: „Bratře, halelujah, to je moje církev.”

¹⁰³ Počkej chvíli! Ježíš řekl: „Po tom poznají všichni, že jste Moji učedníci,” u Jana 13,35, „Po tom poznají všichni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým.” Duchem zjevená Pravda Božího Království, které přichází, když vyhlídíme konec, a nyní shledáváme, o čem lkali proroci, vidíme, o čem mluvil Ježíš a zde ten stejný Duch Svatý volá: „To souhlasí! To souhlasí! Co to je? To je duchovně zjevená Pravda. Miluji bratra, nehledě na to, kam chodí do kostela, ať je jarního nebo pozdního nebo vůbec žádného deště, dokud jsou v Kristově Těle a pokoušejí se dojít do cíle. Nikoli něco za nějakým účelem a projevit se sami na zemi, nýbrž tento cíl je pro Boží Království a oslavení Jeho příchodu, za účelem zjevení a oznámení Jeho brzkého příchodu.

¹⁰⁴ Nyní, závěrem, chceme uvažovat o tomto. „Na této skále vzdělám Svou Církev,” správně. A potom shledáváme, u Jana 14,7, On řekl toto: „Skutky, které Já činím i on činiti bude. Skutky, které Já činím.” Jaký druh skutků On činil, když se dal poznat? Pamatujete si Petra, že ano? To, o čem jsme už pojednávali, Filip, žena u studny. Toto nepředpovídal pohanům, ale to se stane v posledních dnech, neboť řekl: „Jako

bylo za dnů Sodomy, tak bude s příchodem Syna člověka." Zde je zjevení psané v tajemstvích, takto, pro ten vnější svět, pro svět, který o tom vůbec nic neví. Ale vy, vzácní bratři, vy, vzácné sestry, nejste dětmi temnosti, nejste dětmi noci, nýbrž jste dětmi Světla, kráčíte ve Světle, jakož On jest ve Světle a potom máme obecenství mezi sebou, zatímco Krev Ježíše Krista, Božího Syna, očišťuje z nás všechny naše hříchy. Je to tak, služebníci Páně.

¹⁰⁵ Ježíš... Jak jsem zde citoval Písmo, vzal jsem Marka 16, ano, Marek 16, On řekl: „Jdouce po všem světě." Jaký druh Církve On vzdělal. Poslední pověření pro církev: „Jdouce po všem světě, kaďte Evangelium všemu stvoření. Kdož uvěří a pokřtí se, spasen bude. Kdo pak neuvěří, budeť zatracen." Nu, pohleďte sem, pohleďte na toto duchovní rozpoznání... „Kdož uvěří a pokřtí se." On nikdy přesně neřekl, jakým způsobem, vidíte, další věc. Vidíte: „Kdož uvěří a pokřtí se, spasen bude." Jakým způsobem si přeje být pokřtěn, to záleží na něm. Je-li jeho úmysl pro Království Boží, jen pojd', bratře. Kráčíme kupředu tím stejným Duchem. Když jsem na omylu, pak mi to řekneš a půjde to tím směrem. A pokud jsi ty na omylu, bude to tak. Ale naše srdce a naše motivy, naše cíle jsou pro Království Boží, tamhle. Je to tak, směřujeme na Golgotu.

¹⁰⁶ Já a moje názory, proč, mám... Žádný z mých bratrů nemá stejně rád třeshňový koláč jako já, ale jsme bratři. Vidíte? Nikdo tak rád neloví a nerybaří jako já, ale jsme bratři. Chápete, co tím míním? Mám své vlastní názory, ale to není důvod, proč by nebyl mým bratrem, jeho otec je mým otcem, jeho příbuzní jsou mými příbuznými. Tak to je.

¹⁰⁷ Všichni patriarchové se jeden od druhého lišili, ale byl zde jeden otec a to vše spolupracovalo k jednomu cíli a oni odmítli toho hlavního mezi nimi, neboť byl duchovní. Copak to nevidíte, bratři? Nevidíte, o čem mluvím?

¹⁰⁸ Všimněte si nyní, a jsme... závěrem: „Jdouce po všem světě, kaďte Evangelium všemu stvoření. Kdož uvěří a pokřtí se, spasen bude. Kdo..." [Prázdné místo na pásku—vyd.] „Znamení pak ti, kteří uvěří tato míti budou; ve Jménu Mém d'ábly vymítati budou, novými jazyky mluvití budou." Co to je? Duchovní zjevení. Vidíte? „Novými jazyky mluvití budou. Hady bráti, a jestliže by co jedovatého pili, nikoli jim neuškodí; na nemocné ruce vkládati budou a dobře se míti budou." Taková byla tato Nová církev. Taková je církev Ježíše Krista, toho Velikého, o kterém proroci lkali, že to bude činit. Shledáváme, jak sem přichází Duch Svatý a předpovídá, že Jeho Duch v lidech přijde brzy a bude činit ty stejné věci, které činil On.

¹⁰⁹ Dovolte mi závěrem říci toto. Mám zde asi tucet nebo více míst Písma, ale nemáme čas. Vidíte? Ale poslyšte. Dovolte mi

závěrem říci toto. Každý opravdu znovuzrozený prorok Páně, kazatel, učitel nedělní školy, vidoucí, apoštol, misionář, nechť je to kdokoli, jeho celé srdce je upřeno a je naplněn Duchem Božím, pomazán. Nechť je jeho úřad jakýkoli, nechť je to cokoli, kázání, vyučování, evangelizace nebo vidí vidění, nechť to je cokoli, on to bude činit pro Království Boží. A Duch Boží bude promlouvat přímo skrze toho muže a dokazovat, že to je Království Boží.

¹¹⁰ Potom my... Já, jakožto baptista, vidím, že vy letniční, jste moji bratři. Nepatříte do baptistické církve, jak jsem já patřil. To je jediná církev, do které jsem kdy patřil, baptistická církev. Ale to mi nestojí v cestě, vidím, čím je Duch Boží s vámi. Vidím, co se pokoušíte učinit. Nu, jestliže já, baptista, mohu to takto cítit, potom jistě vy ze Sborů, Církve Boží, Sjednocených letničních, Nezávislých a všech ostatních bratří, jsme povinni vidět, že se pokoušíme pracovat pro jeden cíl. Mějme duchovní rozpoznání.

¹¹¹ Nyní poslyšte. Závěrem vyslovím tuto poslední poznámku. Proto je mezi vámi mnoho mdlých a nemocných a mnozí spí, jsou duchovně mrtví, neboť nemají rozeznání Těla Kristova. Jaké nemocné je naše tělo! Nechť nám pomůže Bůh mít duchovní rozeznání toho zjevení Království Božího a lásky Boží v našich srdcích, rozlité skrze Ducha Svatého, abychom se pokusili podat si ruce a říci: „Jsme bratři.“ Vidíte co tím míním? A každý malý dar který máte, nepoužívejte jej za tím účelem, abyste udělali něco velikého pro sebe, udělejme to pro Boží Království, spolupracujme se všemi, pokusme se vyzdvihnout věc Ježíše Krista, neboť Jeho Příchod je blízko. Věřte tomu?

¹¹² Je mi líto, že jsem to tak protáhl. Bratr David vás zde bude zítra vyučovat Písmům, ale nyní na chvíli skočme naše hlavy. [Bratr mluví v jiném jazyku. Sestra dává výklad— vyd.]

Kupředu křesťanští vojáci!
 Kráčejte jako do války,
 s křížem Ježíše před vámi;
 nejsme rozdělení,
 jsme všichni jedno tělo;
 jedno v naději a učení,
 jedno v lásce.

Kupředu křesťanští vojáci! (věříte, že jste?
 zdvihněte své ruce)
 Kráčejte jako do války, (s čím?)
 s... (náš cíl) Ježíšem
 před vámi;

Bůh vás žehnej. Váš pastor.

Rozeznávání ducha, Roč 7 sv. 3
(*Discernment Of Spirit*, Vol. 9 No. 3)

Toto poselství bylo proneseno bratrem Villiamem Marrionem Branhamem v úterý večer, 8. března 1960, v First Assembly of God v Phoenixu, Arizona, U.S.A., bylo vzato z magnetofonové nahrávky a zde nezkráceně vytištěno a je šířeno *bezplatně* Voice of God Recordings.

První české vydání v roce 1997.

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org